

[Erling Christensen]

alvorligt, og vi andre skal så forholde os til ordene og indholdet. Når vi behandler forsøgsforslag fra frikommuner, så er det, fordi der skal godkendes ændringer i love vedtaget af Folketinget. Ikke alene mener Fremskridtspartiet altså, at det skal overlades til ministeren at ændre love. Det synes jeg er en interessant og overraskende melding om partiets politik. Fremskridtspartiet mener, at der skal være forskellige retstilstande fra kommune til kommune. Fremskridtspartiet ønsker vort land opdelt i 277 enklaver med hver deres regler. Hvor er retssikkerheden så henne?

Nu er det jo godt, at det slet ikke kan vedtages. Grundloven skulle nemlig i så fald ændres. Men vi må jo se på, om partiet så vil foreslå det.

Selv om der nu kører over 200 frikommuneforsøg i kommunerne, er der stadig ansøgninger, der ikke imødekommes af de forskellige ministerier. I svaret til Kommunaludvalget peger ministeren på fem hensyn, der skal være imødekommet, for at et forsøg kan godkendes.

Socialdemokratiets ændringsforslag, som imødekommer Ballerup Kommunes ansøgning om frikommuneforsøg, hvorefter unge kan tilbydes vederlagsfri tandpleje indtil det fyldte 20. år, tager alle fem hensyn i betragtning. Forsøget vil ikke være i strid med hensynet til borgernes retssikkerhed, sundhed og velfærd – tværtimod vil jeg sige. At forsøget vil være i strid med Folketingets og regeringens økonomiske politik, kan der umuligt være tale om. Ballerup Kommune har mig bekendt helt efterlevet regeringens henstillinger også på det økonomiske område. Der sker heller ingen indgreb i løn- og ansættelsesvilkår, ligesom forsøget også vil være udgiftsneutralt mellem kommunen og staten og mellem kommuner indbyrdes. Ja, en hurtig vurdering vil faktisk fortælle, at amtet vil kunne spare en smule.

Hvilke begrundelser er så brugt i Sundhedsministeriet for at afvise forsøget? Jo, Folketinget har vedtaget en lov om tandpleje m.v., der fastsætter en øvre grænse ved 18 år, og på den baggrund blev ansøgningen afvist i marts 1988.

Den nuværende sundhedsminister afviser igen forsøget i oktober 1988 og føjer til nævnte begrundelse yderligere, at de erfaringer, Ballerup Kommune ønsker at opnå, allerede foreligger i dag, og at den viden bl.a. indgik i vurderingsgrundlaget, da loven om aldersgrænsen på 18 år blev vedtaget i juni 1986.

Fra 1983 har Ballerup Kommune gennemført gratis tandpleje for unge, indtil de fylder 20 år. Mig bekendt er det tilbud kun givet i Ballerup. Altså må Sundhedsministeriets viden grunde sig på højst 3 års erfaringer fra Ballerup.

Da Folketinget forlængede frikommuneloven, var begrundelsen navnlig, at 4 år var for kort tid til at skaffe sig et ordentligt erfaringsgrundlag. Derfor holder sundhedsministerens afslag ikke vand. Det er ikke i overensstemmelse med Folketingets vurdering. At afvise et frikommuneforsøg med den begrundelse, at det strider mod lovgivningen, er jo, for at bruge indenrigsministerens egne ord, ganske i strid med livsnerven i frikommuneforsøget. Derfor har Ballerup Kommune og jeg i høj grad manglet indenrigsministeren som advokat over for sundhedsministeren.

»Vi skal fremme alle tanker,« sagde ministeren ved første behandling og tilføjede, at kommunen skulle have mulighed for afprøvning. Hvorfor, minister, har kommunens minister ikke været kommunens advokat? Har ministeren ikke bemærket, at Sundhedsstyrelsen er umiddelbart positivt indstillet over for forsøgsforslaget? Hvis ministeren mere har lyttet til private tandlægers frygt for manglende fortjeneste, så fremt Ballerup Kommune fik lov til at lave nævnte forsøg, så har ministeren ikke læst, hvad kommunen har skrevet. Jeg skal kort fortælle det: Af unge 16-årige, der ophører i den kommunale tandpleje, fortsætter kun 75-80 pct. i reglen med tandpleje hos private tandlæger.

Ud fra Ballerup Kommunes ikke helt fuldstændige opgørelse – som nævnt kun kort tids erfaring – viser det sig, at af 20-årige fra Ballerups udvidede tandpleje fortsatte 96 pct. med regelmæssig tandpleje hos private tandlæger. Samtidig peger kommunen på, at forsøget ikke vil koste noget særligt. Tværtimod peges der på, at det vil betyde forbedret ressourceudnyttelse i den kommunale virksomhed.

Hvis jeg har forstået et af de mange kvalitetsmæssigt forskellige regeringssignaler til de danske kommuner, så er det bedre udnyttelse af skattepengene, det handler om. Hvad tøver ministeren så for? Hvorfor kommer ministeren ikke i gang med at være kommunens advokat? Fortæl Folketingets medlemmer, at der skal stemmes for Socialdemokratiets ændringsforslag, så skal vi nok i Socialdemokratiet rose mi-